

Regeringen har et ønske om at ryge dem, som ikke kan tvangshjemsendes, men som har fået afslag, ud. De skal behandles så dårligt som muligt, så de alligevel får lyst til at vende hjem til det, de kan konstatere at folk i millionvis flygter fra på grund af bomber i hverdagen.

Det sidste, regeringen har gjort, er at forsøge at presse de ansvarlige myndigheder i Irak til at acceptere tvangshjemsendesaftaler. Man kan jo kun gisne om, hvad der indgår i de forhandlinger, men man må sådan set opsummere det sådan: Nogle skal lokkes hjem, andre skal ryges ud, og atter andre skal myndighederne i Irak presses til at tage imod. Det er bestemt ikke en værdig måde at føre politik på.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg må bare sige, at hr. Morten Østergaards beskrivelse intet har med virkeligheden at gøre. Jeg synes, det er ret fornemt, at vi her i Danmark har et generelt tilbud om en repatrieringsordning til folk, der er kommet hertil som flygtninge og har fået asyl. Hvis de skulle ønske at vende hjem, vil vi gerne støtte dem økonomisk, så det er et rigtig flot tilbud, som i øvrigt ikke bare gives til irakere. Det er en repatrieringsordning, som jeg synes vi kan være meget stolte af.

Med hensyn til behandlingen i øvrigt mener jeg, at den også er i orden. Når det drejer sig om at tage sine egne borgere tilbage er vi helt opmærksomme på, at Irak er i en særlig situation, og det forholder vi os også til. Men det grundlæggende princip om, at man skal tage imod sine egne borgere, kan jeg da ikke forestille mig at hr. Morten Østergaard kan være uenig i. Det er også det princip, der gælder som udgangspunkt i internationale konventioner. Man må selvfølgelig acceptere at tage imod sine egne borgere, hvis de ikke har lovligt ophold andre steder. Vi sørger bare for, at vi kun sender dem hjem, hvis vi har en aftale med det pågældende lands myndigheder, og der er ikke nogen, der bliver tvangshjemsendt til Irak, før vi har en fornuftig aftale på plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 92

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, vi skal prøve at komme lidt tættere på de mennesker, det handler om, og ikke snakke

så meget om systemer og om, hvad der fungerer, og hvad der ikke fungerer.

Kl. 13.20

I den forbindelse har jeg bemærket, at den oplussende diskussion om de afviste irakiske asylansøgere forhold har fået ministeren til at lade være med at forholde sig til den kritik, der f.eks. er kommet fra en lang række også borgerlige meningsdannere her i samfundet. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig, at ministeren forholdt sig til det åbne brev om, at vi skal kunne være os bekendt i Danmark. Har ministeren overhovedet ikke nogen refleksioner over de grundlæggende menneskelige holdninger, der er udtrykt i det åbne brev?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg er ikke enig i, at vi ikke kan være vores indsats bekendt, for det kan vi, både når det gælder indsatsen i Irak, og når det gælder indsatsen herhjemme. Vi er en af de allerstørste bidragydere til hjælpen med genopbygning i Irak og til assistancen i nærområderne, hvor vi kan hjælpe mange flere.

Som sagt kan jeg godt forstå og deler sådan set bekymringen over, at vi har en gruppe mennesker her i landet, som er i den situation, de nu har været i gennem en årrække. Det bekymrer da os alle sammen. Men som sagt mener jeg ikke, at svaret er, at de 600 irakere får opholdstilladelse, fordi de tilstrækkelig længe har afvist at acceptere det afslag på asyl, de har fået. Det er ikke nogen holdbar løsning, og jeg ville ønske, at bl.a. de, der har sendt det åbne brev til mig, forholdt sig til, hvad vi skal sige til dem, der faktisk har respekteret afgørelsen om afslag og er rejst hjem, og hvad vi skal sige til dem, som kommer i morgen.

I Sverige, som følger en lidt anden linje, vurderer man, at Sverige i løbet af 2007 vil modtage op mod 20.000 irakiske asylansøgere, og det får selvfølgelig en effekt. Vi kan ikke sætte en osteklokke ned over og regne med, at nu har vi lige løst problemet med de 600 irakere, og så er det dejlig behageligt. Det får selvfølgelig en konsekvens, og jeg beder bare om, at man også forholder sig til den i samme åndedrag.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Problemet er jo, at ministeren stadig ikke forholder sig til de helt konkrete menneskelige problemer for de 600 afviste irakiske asylansøgere, som i dag har siddet i Danmark i 4, 5, 6, 7 år, og til disse menneskers skæbne.